

de enkelte Landsdele bleve satte i Forhold til hinanden, maatte det danske Riges, Kongerigets og Slesvigs, Selvstændighed og Uafhængighed af fremmed Indflydelse hævedes, og dette troer jeg er en Sandhed. Det vilde være bebrøveligt, dersom det ikke var Sandhed, og saa vist, som det er sandt, saavist troer jeg ogsaa, vi maae være enige om, at det vil være den Op-gave, som vor nuværende Konge og hans Re-gjering have taget i Arv, den Opgave, som vi haabe vil blive løst, som vi for dre skal løses — om muligt — den Opgave nemlig, at, hvorledes end Forholdene maatte stille sig, saa skal det danske Riges Selvstændighed opret-holdes. Der kan være forskellige Meninger, det veed jeg vel, om hvorvidt det i og for sig er ønskeligt eller helbdigt, at Forholdet ordnes paa den Maade, at Holsteen igjen træder ind i den konstitutionelle Forbindelse, som for nogle Aar tilbage blev afbrudt som en Følge af de uretfærdige og voldsomme Trudsler, som bleve udsjødte fra det tydske Forbunds Side. Der gives jo vistnok Mange, som troe, at For-holdenes Udvikling har gjort Forbindelsen med Holsteen umulig, og ikke ansee den for ønskelig; men der er ikke i Adressen udtalt Noget, som gaaer imod en saadan Ordning, nemlig en kon-stitutionel Heelstat, naar kun det danske Riges Selvstændighed kan forenes dermed, men dette maa ogsaa fastholdes, videre kan man ikke gaae. Naar man nu, navnlig efterat de Ord engang have staaet i Adressen, vil udelade de Ord „i Monarkiet“, saa vil Sætningens faae en Mening, som slet ikke har været tilfjeldet, en Mening, som der ikke er Grund til at lægge deri. Ganske vist haabe vi, at hele det danske Monarkies Værd og Selvstændighed skal blive opretholdt, men vi maae ikke overse, at der kan og bør tales om det danske Riges, det vil sige Kongerigets og Slesvigs Selvstændig-hed i en ganske anden Forstand, end der kan tales om det danske Monarkies Selvstændighed. Det kan ikke nytte at nægte det, vi vide det altfor vel, at der gives fremmede Magter, der ansee sig berettigede til at udøve en Indflydelse over Holsteen. Vi vide jo, at den europæiske Statsret — i det Mindste synes det saa i de sidste Aaringer — er tilbøjelig til at give denne Paaastand, hvor ubegrundet den end er, som den

gjøres gjældende, Medhold; men netop fordi det er saa, er der Opfordring til at udtale det Gaab, at under denne fremmede Indflydelse, den være retmæssig eller uretmæssig, kan og maa det danske Rige ikke paa nogen Maade indbrages. Udelade vi de to Ord „i Monar-kiet“, saa kunde det maastee give Anledning til den Misforstaaelse — thi jeg antager nemlig, at det er en Misforstaaelse, hvorom den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valg-kreds (Tscherning) forøvrigt vil kunne give nær-mere Oplysning —, at det danske Rige skal forstaaes som eensbetydende med det danske Monarki. Hvis en saadan Misforstaaelse skulde indsnige sig, vilde Punktummet faae en ganske anden Betydning end tilfjeldet.

Jeg sagde før, at der ikke bestemt var ud-talt Noget imod at gaae ind paa en saadan Ordning af Forholdene, at Holsteens konstitu-tionelle Forbindelse med de øvrige Landsdele opretholdtes, under den Forudsætning, at det danske Riges Selvstændighed hævedes; men man har da paa den anden Side heller ikke fundet Opfordring til at udtale noget bestemt Ønske i den Retning. Man har troet, at dette maatte staae hen som Noget, der muligens i høi Grad kunde paavirkes af Begivenhedernes Udvikling; kun dette skulde fastholdes, at det danske Riges Selvstændighed i hvert Fald maa hævedes, og den konstitutionelle Forbindelse mellem Slesvig og Kongeriget fastholdes. Derfor var det nat-URLigt, at man i Slutningen af 5te Stykke udtalte som sin Overbeviisning, at Friheden og fælles Samvirken af folketaarne Mænd under Kongens Ledelse er det stærkeste Bånd, som mellem Riget og Kongen saa og imellem Slesvig og Kongeriget; men vi havde ikke nogen Anledning, efter hele det Standpunkt, hvorpaa vi efter de forhaandenværende Om-stændigheder have fundet det naturligt og rig-tigt at stille os, til at udtale Noget om Gen-heden mellem Holsteen og de øvrige Landsdele. Der er kun Grund til stærkt at fastholde For-bindelsen mellem Slesvig og Kongeriget, og der kan derfor efter Udvalgets Mening ikke være Spørgsmaal om at gaae ind paa det Forflag, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har stillet under Nr. 8, et Forflag, som gaaer ud